

प्रतिपक्षात् । मनो दग्धं परस्त्रीभिः कथं विद्विषा-
नने" तन्म० तज्जो जने प्रतिपक्षवो यथा "गुरुं मातु-
कात् वा श्वपरात् तथैव च । पित्रः पुत्रस्य चैवात्तं
न परास्मिन्मिति क्वतिः" एकादशीत० ।

पराप लि० परागता आपोयतः अचक्षमा० वा अतरेत्यम् ।

परागतजकापादने । पक्षे ईत्वे परेप तत्त्वार्थे ।

परापर न० परमाभिपत्तिं आ+प्र-अच् । १प्रकृषके भावप्र०
२देवतारूपे शुद्धभेदे परात्पर इत्यत्र पाठान्तरम् । पर-
मेष्ठिनुशब्दे दृश्यम् । परच अपरश्च हन्तः । २परत्वा-
परत्वयुक्ते तस्य भावः त्व परापरस्य तज्जावे न० "परा-
परत्वधीहेतुरेका नित्या दिगुच्यते" भाषा० ।

परापुर स्त्री परा स्त्रूवाः पुः सभाबान्निधिरेनित्यत्वात् न
समान्तः । स्त्रूवदेहे यजु० २।३०।

पराभव पु० परा+भू-अच् । १तिरस्कृते स्थितिभवे स्थित्याये
च मेदि० । आर्षे तु कर्दोरपं बाधित्वा कृषित् षञ् ।
पराभाव तत्त्वार्थे भा०भी० ४२७० उदा० ।

पराभिन्न पु० परमाभिन्ने आ+भिन्-अच् उप०ष० । परस्य
गृहे भिक्षाया ईषत्कारके वानप्रस्थभेदे "अश्वत्थानुश्रयनाः
केचित् पराभिन्नास्तथापरे" हरिवं० २६८अ० ।

परामर्श पु० परा+मृश-भावे षञ् । १युक्तौ २विनेचने
३न्यायोक्ते अनुमितिकारणे ज्ञानभेदे यथोक्तं "व्याप्तिस्त
पक्षधर्मत्वधीः परामर्श उच्यते" भाषा० "व्याप्तिस्त पक्ष-
धर्मत्वधीरिति । व्याप्तिविशिष्टस्त पक्षे च बहु वैशिष्ट्या-
वगाहिज्ञानमनुमितिजनकम् । तच्च व्याप्यः पक्षे इति
ज्ञानम् । पक्षो व्याप्यवानिति वा । अनुमितिस्तु पक्षे
व्याप्य इति ज्ञानात् पक्षे साध्यम् इत्याकारिका । पक्षो
व्याप्यवानिति ज्ञानात् पक्षः साध्यवानित्याकारिका ।
द्वित्रिधादपि परामर्शात् पक्षः साध्यवानित्येवानुमिति-
रित्यर्थः । ननु वक्ष्यव्याप्यधूमवान् पर्वत इति ज्ञानं
विनापि यत्र पर्वतो धूमवानिति प्रत्यक्षं ततो धूमो
वक्ष्यव्याप्य इति आरम्भं भवति तत्र ज्ञानद्वयादनुमिति-
दर्शनात् व्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानं सर्वत्र न
कारणं किन्तु व्याप्यतावच्छेदकप्रकारकपक्षधर्मताज्ञानत्वेन
कारणत्वम् आवश्यक्त्वत्वात् । विशिष्टवैशिष्ट्यज्ञानकल्पने
मोरवाङ्मेति चेन्न व्याप्यतावच्छेदकाज्ञानेऽपि वक्ष्य-
व्याप्यवानिति ज्ञानादनुमित्युत्पत्तेः । साधवान् व्या-
प्तिप्रकारकपक्षधर्मताज्ञानत्वेनैव कारणत्वम् । किञ्च धूम-
वान् पर्वत इति ज्ञानादनुमित्यापत्तिः व्याप्यतावच्छे-

दकीभूतधूमत्वप्रकारकधर्मताज्ञानस्य सत्त्वात् । न च
तदानीं वक्ष्यमाप्यव्याप्यतावच्छेदकप्रकारकपक्षधर्मताज्ञा-
नस्य हेतुत्वमिति वाच्यम् । चेन्नस्य व्याप्तिपक्षे मेवैव
पक्षधर्मताज्ञानादनुमितिः स्यादिति । यदि तु तत्पुर्ववी-
यवक्ष्यमाप्यव्याप्यतावच्छेदकप्रकारकतत्पुर्ववीयपक्षधर्मता-
ज्ञानं तत्पुर्ववीयादनुमितौ हेतुत्वच्यते तदा अनन्तकार्य-
कारणभावः । मन्त्रते तु समवायेन व्याप्तिप्रकारकपक्ष-
धर्मताज्ञानं समवायेनानुमितिं जनयतीत्यतो नानन्त-
कार्यकारणभावः । यदि तु व्याप्तिप्रकारकं ज्ञानं पक्ष-
धर्मताज्ञानस्य अतन्त्रं कारणमित्युच्यते तदा कार्य-
कारणभावद्वयं वक्ष्यव्याप्यो धूम आलोकावान् पर्वत
इति ज्ञानादनुमित्युत्पत्तिः स्यादिति । इत्यस्य यत्र ज्ञान-
द्वयं तत्रापि विशिष्टज्ञानं कल्पनीयम् फलसुखगौरवस्या-
दोषत्वात्" सि०उक्ता० । परामर्शस्तु अनुमितौ कारणं
व्याप्तिज्ञानरूपकरणजन्यत्वात् अनुमितिहेतुत्वाच्च यथोक्तं
"व्याप्यारस्तु परामर्शः कारणं व्याप्तिधीर्भवेत्" भाषा०
"अनुमानाद्यनुमितौ व्याप्तिज्ञानं कारणम् परामर्शो
व्यापारः । तथा हि येन पुरुषेण महानवादी धूमे
वक्ष्यव्याप्तिगृहीता पक्षात् स एव पुरुषः कृषित् पर्व-
तादौ अविविक्तधूमवां धूमवेष्टां पश्यति तदनन्तरं धूमो
वक्ष्यव्याप्य इत्येवं रूपं व्याप्तिप्रकारकं भवति । तत्राच्च
वक्ष्यव्याप्यधूमवानवमिति ज्ञानं भवति स एव परामर्श
इत्युच्यते । तदनन्तरं पर्वतोऽयं वक्ष्यमानमिति ज्ञानं
जायते । तदेवानुमितिः" सि०उक्ता० । तत्र विनेचनं
च युक्त्या नुतायावधारणम् "नोपदेश्यवशेऽपि कत-
कत्वता परामर्शादने विरोचनवत्" सं०सू० "परामर्शो
पुरुषाक्यतात्पर्यनिर्णायको विचारः" भा० ।

परामृत न० परममृतं यच्चात् । मेघादिवर्षणे लिङा० ।

परामृत लि० परा+मृत-क्त । १संबन्धे "क्षेत्रकर्मविपाका-
ययैरपरामृतैः पुरुषविशेषे ईश्वरः" पात०सू० । २कृतपरा-
मर्शे यस्य वाक्यस्य तात्पर्यावधारणं कृतम् तज्जिन्
वाक्ये । साध्यव्याप्यतया हेतुमत्त्वेन ज्ञाते १पक्षे च ।

परायण न० परमयनं यत्त्वम् । १यत्त्वान्तावस्था २उत्तमावस्थे
च इव० । २यथायुक्ते यथा चनेपरायणः धम यत्त्वान्ता-
वस्थाः । ३तत्परे ४अभीष्टे च लि० मेदि० -वरमस्तु-
कटं पुनरावृत्तिरहितं स्थानमस्य । ६विष्णो पु० "निष्ठा
शान्तिः परायणः" विष्णुसं० ।

परायति स्त्री परा+अय-गतौ वा० अति । प्रत्यङ्गन्तरि